

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Epistola Germani beatissimi, qui fuit patriarcha Constantinopoleos, ad
Ioannem episcopum Synadensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO
 CHRISTI
 787.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

τῆς μακαριωτάτου πατριάρχου
 Γερμανίου Κωνσταντινουπόλεως
 πρὸς Ἰωάννην Ἐπίσκοπον Συνα-
 δων.

EPISTOLA GERMANI

beatissimi, qui fuit patri-
 archa Constantinopoleos,
 ad Ioannem episcopum Sy-
 nadensem.

ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ τῆς ὑμετέρας θεο-

φιλίας ἔδοξε δέδωκεν ἡμῖν Ταρσί-
 σιου ὁ πανάφθιμος πατριάρχης, ἐν ᾗ
 περιέχεται πρὸς τὸν θεοφιλοῦς Ἐπισκό-
 που Νικολαίας. σημαίνοντι οὐδ' αὐ-
 τῆ, ὡς καὶ πρὸς τὴν δέξασθαι ἡμᾶς τὰ
 γράμματα τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας,
 καταλαβόντος ἐν ταῦτα τῆς αὐτῆς θεο-
 φιλοῦς Ἐπισκόπου, εἰς λόγους ἡλδο-
 μη πρὸς αὐτὸν, ἀνακρίνοντες τὸ φρό-
 νημα αὐτῆς, ὅποιας ἔχεται γνώμης πρὸς
 τῆς ἀκουσθέντων ἡμῖν πρὸς αὐτῆς. καὶ
 πάντως ἡμῖν περιέβαλετο τὴν ἔπι-
 λογὴν. δὲ τῆς λεησιμερῆς πάντα
 σημαῖαι τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας. ὅτι
 ἀκούσας τῆς θείας γραφῆς λεησιμερῆς
 οὐ ποιήσας πᾶν ὁμοίωμα, περισκευῖν
 αὐτῆ, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ αὐτῶ, καὶ ὅ-
 σα ἐπὶ τῆς γῆς. κατὰ πόδο εἶπον, ὅτι
 οὐ χρὴ χροποποιήτοις περισκευῖν, ἢ
 γρου τοῖς ἑσπέρων κατεσκευα-
 σμένους ἐπὶ τοῖς ἀγίοις ἔχεισθαι μάρ-
 τυρας, ἔδον ἀληθεῖς μάρτυρας τῆς
 πίστεως, πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγουμένους,
 καὶ τὰς περιεβείας αὐτῶν ἔπικαλούμε-
 να. πρὸς ταῦτα τοίνυν ἡμεῖς ἀπεκρι-
 νάμεθα αὐτῶ. ὅτι τῆς Χριστιανῶν ἡ πί-
 στις ἐστὶν ὁ σέβας καὶ ἡ προσκυνήσις εἰς
 τὸν ἑνα ἑὸν μόνον θεόν Ἰσοαρχῆ, καθὼς γέ-
 γραπται ὅτι κύριον τὸ θεόν σου προσκυ-
 νήσας, καὶ αὐτῶ μόνῳ λατρεύσας, καὶ ἡ δο-
 ξολογία ἡμῶν, ἐστὶν λατρεία ἡμῶν αὐτῶ
 μόνῳ προσάγει. Ἐπὶ δὲ τῶ ἐν οὐρανῶ
 ἀγίων καὶ νοερῶν ἀσωμάτων δυνάμεων,
 Concil. Tom. 19.

EPISTOLAM vestrae Deo

amabilitatis tradidit nobis
 Tarasius laudabilissimus patri-
 cius, in qua continebatur de
 Deo amabili episcopo Nacoliae.
 Significamus ergo ei, quod &
 antequam suscepissemus literas
 vestrae Deo amabilitatis, cum
 huc peruenisset idem ipse Deo
 amabilis episcopus, ad fermo-
 nes venimus cum eo, diiudican-
 tes sensum eius, qualis haberetur
 sententiae super his quae au-
 dieramus de illo: & hanc nobis
 proposuit * traditionem (op-
 portunum est enim, ut omnia
 subtiliter significemus Deo a-
 mabilitati tuae) quod audisset
 diuinam scripturam dicentem:
 Non facies omnem similitudi-
 nem, ad adorandum eam, eo-
 rum quae sursum in caelo & su-
 per terram sunt. * Contra hoc
 dixi, quia non oportet adorare
 manufacta, id est, quae ab ho-
 minibus sunt confecta. Nam
 sanctos Christi martyres, veras
 fidei margaritas, omni honore
 dignos arbitramur, & inter-
 cessiones eorum inuocamus. Ad
 haec igitur nos respondimus ei:
 quia Christianorum fides & cul-
 tus & adoratio in vnum est &
 solum Deum, sicut scriptum
 est: *Dominum Deum tuum* Dent. 6.
adorabis, & ipsi soli seruias. &
 glorificatio nostra, & obse-
 quium nostrum ipsi soli offertur
 tam a sanctis qui in caelis sunt,
 Qq ij

* Gr. ratio-
 nem, seu
 apologiam

Exod. 20.

* Gr. Iuxta

Dent. 6.

* sunt,

Matth. 28.

3. Reg. 1.

& intelligibilibus incorporali-
 busque virtutibus, quam ab eis,
 qui in terra cum * essent, viam
 cognouerunt veritatis : quem-
 admodum & in ecclesiis Chri-
 sti, quæ vbique positæ sunt, san-
 cta laudatur & glorificatur Tri-
 nitas in singulari dominatione
 ac deitate : secundum quod &
 vnus a nobis Deus prædicatur,
 & non est præter eum qui do-
 minetur in potentatu suo sæ-
 culo, & ex non extantibus om-
 nia, vt essent, produxit, quot-
 quot visibilia & inuisibilia sunt;
 id est, Pater & Filius & Spiri-
 tus sanctus, sancta scilicet con-
 substantialis & viuifica Trini-
 tas. In quam etiam credentes,
 & quam confitentes, baptizati
 sumus in nomine Patris & Filii
 & Spiritus sancti, quemadmo-
 dum tradidit ipse Deus Ver-
 bum, qui incarnatus est, Do-
 minus videlicet noster Iesus
 Christus, qui vnus est eiusdem
 sanctæ & incomprehensibilis
 diuinæ Trinitatis. & non crea-
 turas adoramus (absit) neque
 culturam quæ deificæ domina-
 tioni debetur, ad conseruos in-
 flectimus. Neque enim reges
 vel principes in terra adorantes,
 æqualem adorationem ei quam
 Deo exhibemus, facere nosci-
 mur. Etenim Nathan prophe-
 tam constat super terram ado-
 rasse Dauid hominem existen-
 tem & regem; sed non ideo ac-
 cusabitur, quasi qui hominem
 veneratus sit præter Deum. Ne-
 que imaginum facturam, quæ
 per ceram & colores formantur,
 in subuersionem perfectionis
 quæ circa diuinum efficitur cultum, admittimus. Neque enim inuisi-
 bilis deitatis imaginem & similitudinem, vel schema vel figuram ali-
 quam formamus, quam ne ipsorum sanctorum angelorum sublimes

Ἐπεὶ δὲ τῆς ἐπιγνώσεως ἡ ὁδὸν
 τῆς ἀληθείας, καθὼς ἔστι ἐν ταῖς ἀπάντων
 ἐκκλησίαις τῆς Χριστοῦ ἡ ἀγία ἀνιμνεῖ-
 ται ἡ δόξα λατρεῖται ἐν μοναδίᾳ ἡ κυ-
 ελότητι ἡ θεότητι καθὼς ἔστι θεὸς παρ' ἡμῶν ὁμολογεῖται, ἡ ἐκ ἐστὶν ἡμεῖς αὐτῷ
 ὁ δεσπότης ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτῆς τῆς
 αἰῶνος, ἡ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγόν, ὅσα τε ὄρατα, ἡ ὅσα
 ἀόρατα· τοῦτέστιν εἰς πατέρα ἡ υἱὸν ἡ
 ἀγίον πνεῦμα, τὴν ἀγίαν ὁμοούσιον ἡ
 ἴσοποιον τετράδα. εἰς τὴν ἡμεῖς πνεύματα,
 ἡ τὴν ὁμολογήσαντες ἐκαστὴν ἡμεῖς, κα-
 θὼς παραδέδωκεν ὁ αὐτὸς θεὸς λόγος
 ὁ ἐνανθρωπήσας, ὁ εἰς αὐτῆς τῆς ἀγίας
 ἡ ἀκαταλήπτου θείας τετράδος, ὁ κύ-
 ελος ἡμεῖς Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς τὸ ὄνομα
 τῆς πατρὸς καὶ τῆς υἱοῦ ἡ τῆς ἀγίου πνεύ-
 ματος. καὶ οὐ κήρυξαι πρὸς ἡμῶν ὁμο-
 ῶν μὴ γένοιτο. οὐδὲ τὸ τῆς θεότητος δεσπο-
 τείας ὁφειλόμενον σέβας εἰς ὁμοδούλους
 κατὰ γένος. οὐδὲ γὰρ βασιλεῖς ἡ ἀρ-
 χόντας καὶ γῆς πρὸς ἡμῶν ὁμοῶν, τὴν
 ἴστω ὡς πρὸς τὸν θεὸν πρὸς ἡμῶν ὁμοῶν
 ποιούτες φανόμεθα. καὶ γὰρ ὁ πρὸς φη-
 τῆς Ναθαν φανέται τῆς γῆς πρὸς ἡμῶν
 κηρύσας τὸν Δαβὶδ ἀνθρώπον ὄντα ἡ
 βασιλεῖα· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὡς ἐκκλησι-
 σται ὡς ἀνθρώπον σεβασθεῖς ἡ τὸν
 ὄντα θεόν. οὐδὲ τὴν τῆς εἰκόνων ποίησιν,
 τῆς διὰ κηροῦ ἡ χρωμάτων ἐκτυπου-
 ῶν, εἰς τὴν ἀσπὴν τῆς πρὸς τὸν θεόν
 σέβας τελειότητος δεχόμεθα. οὐδὲ γὰρ
 τῆς ἀορατοῦ θεότητος εἰκόνα, ἡ ὁμοίω-
 μα, ἡ γῆμα, ἡ μορφῶν πρὸς ἡμῶν
 ποδῶν· τὴν οὐδὲ αὐτῶν τῆς ἀγίων ἀγγέ-
 λων αἰὶν ἡμεῖς ἡμεῖς οὐτε κα-

ANNO
 CHRISTI
 787.

ANNO
CHRISTI
787.

πανοέν, ἕτε ἑξήνιασμα ὁλως ἰσχύοισιν.
 ἄλλ' ἐπέπερ ὁ μονογενής υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸ
 κολπον τῆς πατρὸς, ἀνακαλούμενος τὸ
 ἴδιον πλάσμα ἐκ τῆς ἑσθάντου κατα-
 κρίσεως, ἀδοκίμα τῆς πατρὸς ἔ τῆς ἀγίου
 πνεύματος, ἀνθρώπος γυνέσται ἠξίωσε,
 ἑσθάνθησας ἡμῖν μετεχὼν αἵματος
 ἔ σαρκός, ὡς ὁ μέγας ἐφη δόδοτος,
 καὶ πάντα ὅμοιος ἡμῖν γυνόμενος χω-
 εἰς ἀνθρώπος, τῆς ἀνθρώπου αὐτῆς χα-
 ρακτῆρος, ἔ τῆς καὶ σαρκὰ αὐτῆς ἀν-
 θρώπου ἰδέας πλὴν εἰκόνα τυπωώτες,
 ἔ οὐ τῆς ἀκατήλητου αὐτῆς ἔ ἀδελφου
 θεόπιτος, ἐντεδεν τὰ τῆς πῆσεως περ-
 εῖαν ἐπειγόμεθα, δεικνύτες, ὡς οὐχὶ καὶ
 φαντασίαν καὶ σκιωδῶς πλὴν ἡμετέρων
 φύσιν ἰώσεν ἑαυτῶν, καθὼς πνεύ τῆς
 ἑσθάντων ἀρετικῶν πλανηθέντες ἐδ-
 γμάσται· ἄλλ' ὅτι αὐτῶν ἑσθάντων ἔ
 ἀληθεία ἀνθρώπου γέρονε τέλειος κατὰ
 πάντα, διὰ μόνης τῆς ἐπίστασεως
 ἡμῖν ἐκ τῆς ἐσθάντων ἀνθρώπου. καὶ τῶν
 τῆ ἐνοία τῆς πῆ αὐτῆς ἀσφαλοῖς
 πῆσεως ἔ τῆς ἀγίας αὐτῆς σαρκὸς χα-
 ρακτῆρος ἐν τῆς εἰκόσιν δόδοτυπωώτες
 ἀσπασόμεθα, ἔ σεβασμοδ παντῶς, ἔ
 πῆς τῆς περὶ τῆς ἀξίωσιν, εἰς ἀνά-
 μνησιν ἐντεδεν ἐργόμενοι τῆς θείας αὐ-
 τῆς καὶ ζωοποιὸς ἔ ἀρρήτου ἐνανθρώ-
 πῆσεως. ὅμοιος καὶ τῆς καὶ σαρκὰ ἀ-
 χυρῶν αὐτῆς μῆσος τῆς ἀγίας θεοτό-
 κου κατὰ ἔ αὐτὴν ἑσθάντων πλὴν ὁμοίω-
 σιν ἀνθρώπου, δεικνύτες, ὅτι γυνή
 πλὴν φύσιν ἑσθάντων, καὶ ἐκ ἀλ-
 λοτεία τῆς ἡμετέρων φρεσμάτος γυνο-
 μένη, ἔ τῆς ἀσθάντων, ἔ τὰ πῆν-
 τα τῆ χεῖρ πῆσάντων, ἑσθάντων
 ἐνοίαν ἔ ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἐν
 τῆ ἑαυτῆς σιμῆλαβε γαστῆρ, καὶ ἑσθάντων

ordines considerare & inuesti-
 gare penitus valent. Sed quo-
 niam vnigenitus Filius, qui est
 in sinu patris, reuocans pro-
 prium figmentum a mortis
 damnatione, beneplacito Pa-
 tris sanctique Spiritus homo di-
 gnatus est fieri, similiter nobis
 participatus carnis & sanguinis,
 vti magnus ait Apostolus, per
 omnia similis nobis factus ab-
 que peccato : humanum eius
 characterem, & humanæ spe-
 ciei quam per carnem suscepit,
 imaginem, & non incompre-
 hensibilis eius, & inuisibilis
 deitatis, formantes, hinc quæ
 sunt fidei repræsentare * vrge-
 mur, ostendentes quod non per
 phantasiam & vmbratice na-
 turam nostram sibi vniuerit,
 quemadmodum quidam anti-
 quorum hæreticorum errantes
 dogmatizauerunt: sed quod ipsa
 re ac veritate homo sit perfe-
 ctus per omnia, excepto solo
 peccato, quod seminatum est
 nobis ex inimico. Et hoc sensu
 tutæ fidei quam in illum habem-
 us, sanctæ ipsius carnis cha-
 racterem in imaginibus for-
 mantes, & salutamus, & om-
 nium cultu ac honore decenti
 dignum decernimus, in recor-
 dationem hinc venientes diui-
 næ illius & viuificæ ac ineffabi-
 lis incarnationis. Similiter au-
 tem & intemeratæ secundum
 carnem matris eius sanctæ Dei
 genitricis iuxta eundem mo-
 dum depingimus similitudi-
 nem, ostendentes, quia cum
 mulier esset natura, & extranea
 massæ nostræ minime facta,
 Deum inuisibilem & cuncta
 moderantem super omnem sen-
 sum & hominum & angelorum in suo
 concepit vtero, & ex se incar-

Hebr. 4.

* fatagi-
mus,

natum peperit. Etenim vt proprie ac veraciter matrem Dei veri colimus eam, & magnificamus, & omni visibili ac inuisibili creatura superiorem arbitramur. Et sanctos quoque martyres Christi, apostolos & prophetas, conseruos quidem nostros & veros famulos Dei factos, actibusque bonis & predicatione veritatis, & patientia in passionibus, quas pro ipso Deo pertulerunt, probatos & amicos Dei ostensos, & multam fiduciam apud eum consecutos admiramur & beatificamus, & ad recordationem virilitatis eorum, ac germanæ circa Deum feruitutis, similitudines eorum depingimus: non eos vt diuinæ naturæ communicatores pronuntiantes, debitum deificæ gloriæ atque potestati honorem & adorationem illis impendimus; sed amorem nostrum, quem circa eos habemus, per hoc demonstrantes, quæ per auditum vera esse credimus, hæc & per picturâ imitationem ad firmiorem certitudinem nostram statuimus. Etenim carne ac sanguine connexi, * & per visionem ea quæ animæ satisfacere possunt, certissime noscere compellimur. Nam & ipsi sancti Dei in vnum & solum Deum feruitutem atque glorificationem & adorationem conseruant, & ad hoc omnes aduocantes atque docentes, suum effuderunt sanguinem, & veræ confessionis corona redimiti sunt. Hic est modus faciendarum imaginum: non quo decentem incomprehensibili & inaccessiblei deitati in spiritu & veritate adorationem transfe-

* Gr. etiam per vis. plenam animam nostræ certitudinem confirmare studemus.

σαρκωθέντα ἀπεικόνισε. καὶ ἵπ' ὡς κω-
 ελιως & ἀληθῶς μητέρα θεοῦ & ἀληθι-
 νοῦ σέβοντες αὐτῶν, & μεγαλιώμενοι,
 & πάσης ὀρατῆς καὶ ἀορατοῦ κτισσεως
 ὑπερτέρῳ λογίζομεθα. & εἶν' ἀγίους
 δὲ μάρτυρας ἔχειν, ἀποστόλους τε &
 προφήτας ὁσίοις, καὶ λοιποὺς ἱπ' ἀγίων,
 συνδούλους ἡμῶν καὶ ἀληθεῖς θεοῦ πα-
 τας θεοῦ ἡγουμένους, ἀσχετοῦ τε ἀγα-
 θῶν, & τῶ κηρύγματι τῆς ἀληθείας, &
 ὑπομονῆς ἱπ' ὑπεράνω ἔχειν θεοῦ παθη-
 μάτων βδοκίμοις & φίλοις θεοῦ ἀπο-
 δεικνύοντες, & πολλῶν παρηρσίαν πρὸς
 αὐτὸν εἰληφότας ἀποδιδυμίζοντες καὶ
 μακαρίζοντες, & πρὸς ἀνάμνησιν τῆς
 ἀδελφείας αὐτῶν & ἡμετέρας ἀδελφότη-
 τος θεοῦ δουλείας, τὰ ὁμοιωμάτα αὐτῶν ἀνα-
 γράφομεν. οὐχ ὡς τῆς θείας φύσεως
 κοινωνοὺς αὐτῶν ἀποφαίνοντες, τὴν ὁ-
 φειλομένην τῇ θεϊκῇ δόξῃ τε καὶ δόξου-
 σία πηλὴν & προσκυώσιν αὐτοῖς ἀπο-
 νέμομεν, ἀλλὰ ὅτι πόσον ἡμῶν ὅτι
 αὐτῶν διὰ τὸ ἐνδύκνυμενοι, ἀπὸ διὰ
 τῆς αἰσῆς ἀληθῆς πεπιστεύκαμεν, ταῦτα
 & διὰ γραφικῆς μιμήσεως πρὸς βε-
 βαροσύνην ἡμῶν πληροφορίας βεβαρω-
 νομεν. καὶ ἵπ' σερικῆ καὶ αἵματι συμ-
 πεπλεγμένοι, καὶ δι' ὀρατῆς τῆς καὶ
 ψυχῆς ἡμῶν πληροφορίας βεβαρω-
 ῖται ἡμῶν. ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ ὁμοίως
 θεοῦ εἰς ἑἷνα & μόνον τὴν λατρείαν
 τε καὶ δόξολογίαν καὶ προσκυώσιν
 ἀποφάσιοντες, καὶ πρὸς τὸ ἀπαν-
 τας προσκαλούμενοι τε καὶ διδάσκοντες,
 τὰ ἑαυτῶν ἔχοντες αἵματα, & τῆς ἀλη-
 θεῖς ὁμολογίας τὸ σέφανον ἀνέδθησαντο.
 οὗτος ὅστις ὁ ἴστος τῆς ἱπ' εἰκόνων ποιη-
 σεως, οὐχ ὡς τὴν ἀκατα-
 λήτην καὶ ἀπερίεστον θεοτητα ἐν πνεύ-
 ματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυώσιν μετα-

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO
 CHRISTI
 787.

πάντων ἡμῶν εἰς χρυσοποιήτους εἰκόνας, ἢ
 τέχνης ἔργα χρυσῶν ἀνθεράπων, ἢ ὅλως
 εἰς τὰ ὑπὸ τῆς θεῆς γλυκύματα κήρυμα εἶπε
 ἐν ὄρεσσι, εἶπε ἐν ἀράχοις· ἀλλ' ὡς τὸ
 ἀγάπην ἡμῶν, ἡ δὲ δικαίως κακῆμεθα
 πρὸς τοὺς ἀληθεῖς δούλους τῆς θεοῦ ἡμῶν,
 διὰ τῆς ποιούτων Ἑσπῶν δεικνύοντες. Ἐ
 διὰ τῆς ἐκείνων τιμῆς εἰς τὸ ἴσῳ αὐτῶν
 δοξαζέντα θεὸν καὶ δοξαζέντα αὐτὸν
 ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, πλὴν
 δοξολογίᾳ ἔχοντες ἀναφέρουμεν.
 ὡς καὶ ἡμᾶς μμηταὶ τῆς ἀιδρείας αὐ-
 τῆς καὶ τῆς πατρὸς θεοῦ ἀγάπης, διὰ τῆς
 ἀγαθῶν ἔργων ἔχοντες καὶ τῆς πάντων ἀν-
 τικαταστάσεως ἀποδοχῆς πλὴν κατὰ τοῦ
 πον οὐκ ἔσπον πλὴν τῆς εἰκόνων ποίη-
 σιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Χριστοῦ πολιτεν-
 δαι ἕκαστος πληροφορεῖσθαι, ἔμῃ ἐπέ-
 ρουθεν ἡμᾶς τὰ τῆς σωτηρίας ἐκδέχε-
 σθαι κατὰ τὴν ὁμοίωσιν κόσμον ἔμῃ
 μέλλοντα αἰῶνα, εἰ μὴ τὰ μόνου τῆς
 μονογενεῖς ὑποδοχῆς τοῦ αἵματος τοῦ πατρὸς
 καὶ τῆς ἀγίας πνεύματος τῆς δεικνύοντες
 χρυσοποιήτους, οὐδὲ τῆς ὀνομα εἶχοντες
 τὸ δεικνύοντες ἐν ἀνθεράχοις, ἐν ᾧ δεῖ
 σωθῆναι ἡμᾶς, εἰ καὶ καὶ τῆς κελου ἔμῃ
 πῆρος ἡμῶν, καὶ τῆς ἀρχαίου αὐτοῦ μη-
 τῆς τῆς ἀληθεῖς θεοτοκίου, καὶ τῆς ἀγίας
 αὐτοῦ τῆς εἰκόνας ἀσπαζόμεθα, ἀλλ' οὐ
 καὶ πλὴν αὐτῶν διάδοσιν καὶ πλὴν πειλά-
 τῆς πῆσιν ἐχούμεν. ἀλλὰ τῆς μὲν ἱπ-
 σάμεθα θεὸν ἀρχὸν ἔμῃ ἀπελάττον,
 ἐν τῇ χεῖρ τὰ πάντα φερέγοντα, ποιη-
 τῆς τῆς ἡμῶν καὶ πῆσιν κήρυμα, καὶ
 ἀληθεῖς σωτῆρα θεὸν, ἐχόντα ἔξου-
 σίαν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα ἐρ-
 γῶν ἀνθεράχων ἀληθεῖς ἐν ἀνθεράχων
 σάντα· πλὴν δὲ δούλων καὶ μητέρων αὐ-
 τῆς κελου ἵνα ἀρχουαί, καὶ πρὸς εἰδὸν
 δωματωτάτων τῆς γῆς ἡμῶν. τῆς μὲν

ramus in manufactas imagines, vel
 artium opera hominum, vel om-
 nino in eas quae a Deo factae sunt
 creaturae siue in visibilibus, siue
 in inuisibilibus: sed quo dilectio-
 nem, quam iuste possidemus circa
 veros seruos Dei nostri, per ta-
 lem modum monstrantes, per
 illorum honorem in Deum qui
 ab his glorificatus est & illos glo-
 rificauit in confessione domina-
 tionis eius, glorificatione & cul-
 tum referamus: vt & nos imita-
 tores virilitatis eorum & caritatis
 quae in Deum est, per bona ope-
 ra & refragationem contra vitia
 demonstreremur. Iuxta ergo hunc
 modum imaginum facturam in
 ecclesia Christi fieri, & non a-
 liunde nos quae sunt salutis ex-
 pectare, vnusquisque certissime
 nouerit, tam in visibili mundo,
 quam in futuro saeculo, nisi a
 solo vnigenito Filio Dei vna
 cum Patre & Spiritu sancto, qui
 diuina dona largitur. Neque e-
 nim aliud nomen est datum ho-
 minibus, in quo nos saluos fie-
 ri oporteat. Porro etsi Domini
 & saluatoris nostri, & inteme-
 ratae matris eius, quae vere Dei
 genitrix est, & sanctorum eius
 imagines salutamus, sed non se-
 cundum eundem affectum etiam
 fidem circa illos ipsos habemus.
 Verumtamen * Deum quidem
 nouimus sine initio & infini-
 tum, & in manu omnia conti-
 nentem, factoremque nostrum
 & omnis creaturae, & veraciter
 saluatorem Deum, habentem
 potestatem in caelo & in terra,
 pro genere hominum incarna-
 tum fuisse. Porro hanc ancil-
 lam, & proprie matrem eius, ac
 intercessionem potentissimam
 generis nostri suscipimus. Il-

Act. 4.

* Gr. Deum
 quidem il-
 lum nou.

lum quidem vt dominatorem, & quæ salutis nostræ sunt tributentem; hanc vero vt matre pro nobis petentem: & sanctos omnes, tamquam conseruos quidem nostros, & nostræ naturæ consistentes, sed placentes Deo, quemadmodum prædictum est, & supernam confidentiam & beatitudinem apud eum adeptos, & gratiam consecutos a Deo ad ministrandum nobis beneficia ipsius, fanitateq; passionum, & periculorum ereptiones in inuocatione Dei nostri, cum per memoriâ eorum in hymnis & canticis, beatitudinem & honorem ipsorum recolimus. Memoria enim iustorum, vt scriptura inquit, cum laudibus. Hæc omnia iam exposuimus iam fato Deo amabili episcopo Nacoliæ: quæ & suscepit, & professus est tamquam coram Deo vniuersorum sic se tenere, & nihil aliud dicere vel agere ad scandalizandos populos, vel turbationis eis causam præstandum. Hoc ergo sciens Deo amabilitas vestra, neq; Deo amabilem Synodum suam vexari faciat, neque in hoc scandalum ei aliquod fiat. Sed de cetero accersito eo, & præsentibus literis nostris lectis, satisfactioneque consensus eius * per eas percepta, exoret quidem pro optimorum dominorum nostrorum & imperatorum longæuitate atque victoria: postulet autem & Christianorum plebi pacem Dei, quæ exuperat omnem sensum.

Proo. 10.

* Gr. in his

Philip. 4.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Pater noster sanctus Germanus concordat cum prædecessoribus suis sanctissimis patribus.

ὡς δεσπότῃν τῆς σωτηρίας ἡμῶν νέμοντα, τὴν δὲ μητρικῶς τὰ ἰστέρι ἡμῶν ἀπομιμνήσκω. Ἐστὸν ἀγίους ὅ πάντας, ὡς σωδούλους μὲν ἡμῶν, καὶ τῆς αὐτῆς ἡμῶν φύσεως ἰσάροχοντας, διαρέσεις ὅ τῷ θεῷ ἡγομῶντο, καὶ ὡς προσέρηται, καὶ τῆς ἀνώτατο παρρησίας καὶ μακαροτιότητος παρ' αὐτῷ τετυχηκότας, καὶ χάριν εὐληφότες τοῦ θεοῦ διακονεῖν ἡμῶν τὰς παρ' αὐτοῦ βίεργασίας, ἰσότης τε παθημάτων, καὶ κινδύων ὑπολυτρώσης ἐν τῇ διὰ τῆς μνήμης αὐτῶν ἐπικλησίᾳ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, τῆς καὶ τὸ δωρεῆν ἡμῶν ἀξιοδομημένης, ἢ τῆς ἐν ὑμῶν δόξαις μακαροσιμῶν μνήμη τῶν δικαίων, ὡς φησὶν ἡ γραφή, μετ' ἐγκωμίων. ταῦτα πάντα ἄφεδόμεθα τῷ λεχθέντι θεοφιλεῖ Νακολείας ἐπισκόπῳ. ἀπὸ καὶ ἐδέξατο, καὶ κατωμολόγησεν ὡς ἐπὶ τοῦ θεοῦ τῶν ὄλων οὕτως κρατῶν, καὶ μηδὲν πλεόν ἢ προσέπειν πρὸς τὸ σκευδαλίσει τῶν λαοῖς, ἢ παραγῆς αὐτοῖς ἀπάντα ἄραξαίν. πόστο οὖν ἐπισταμίμη ἡ ὑμετέρᾳ θεοφιλία, μήτε τὴν θεοφιλή αὐτῆς σὺν ὁδῶν σκευδαλίω ποιήσῃ, μήτε αὐτῇ ἐν σκευδαλίῳ πνὶ ἐν τούτῳ γινέσθω. ἀλλὰ δὴ μετὰ σελλομῶν αὐτῶν, καὶ τὰ παρόντα ἡμῶν γράμματα ἰσάροχινῶν ἀποσυστα, ἢ ἐν τούτοις συγκαταστήσας αὐτῶν πληροφορεῖν λαμβάνουσα, ὑπερβύχου τῆς τε τῶν κρατίων ἡμῶν δεσποτῆς ἢ βασιλέων πολυχρονίου βιωχίας καὶ νίκης, ἀιτείδω δὲ καὶ τῷ τῶν Χριστιανῶν λαῷ τὴν ἰσπερέχουσαν πάντα νοῦν εὐρωίω τῷ θεῷ.

ANNO CHRISTI 787.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἅγιος Γερμανὸς συμφωνεῖ τοῖς πρὸ αὐτοῦ ἀγιώτατοις πατράσιν.

Η ἀγία

ANNO CHRISTI 787.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἐκκλησίᾳ δέ-
ασατα ἐν πάσι συμφωνεῖ.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπε· ταῦτα τὰ γράμματα λαβὼν
ὁ Νακολείας ἀπέκρυψε, ἔκ ἐκείνου
αὐτὰ τῷ μητροπολίτῃ αὐτοῦ. πρὸς ταῦ-
τα λοιπὸν πάλιν γράφει τῷ Νακω-
λείας ὁ μακάριος Γερμανός, ἡ γὰρ ἔξ-
ηγήσις αἰρέσεως ὅτι αὐτὸς ἐγγύετο.

* Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος μονα-
χὸς, διάκονος ἔνοταριος ἔσκελοφύ-
λαξ τῆς βλαζῶν πατριαρχικῶν βικτη-
ριῶν, ἀνέγνω.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ
πρὸς Κωνσταντῖνον Ἐπισκο-
πον Νακολείας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ θεοφιλέστατος
τῆς Συναδῶν μητροπολίτης γεγρα-
φικεν ἡμῖν, ὡς ἐκ ἀπέδωκεν αὐτῷ ἡ
θεοφιλία σου πρὸς ἡμέτερα γράμματα·
ἐφ' οἷς οὐ μετεκίως ὅτι σοὶ ἐλυπήθη-
μι, ἐν δευτέρῳ σημείῳ, ὡς εἶπα, καὶ τῷ
τῆς θεοῦ φόβου, καὶ πάλιν ὁ φειλομένη
ποῖς μέλει τῆς χειρὸς παρ' ἀλλήλων
ἀγάπῃ τε καὶ ἡμῶν. οὗτου χάριν
διὰ τῆς παρόντων ἡμῶν γραμμάτων
παραγγέλλομεν τῇ θεοφιλίᾳ σου,
ὡς ἂν δι' ἐαυτῆς ἀποδοῦναι τὴν πρὸς
λεχθεῖσαν ἡμῶν ἐπιστολὴν τῷ εἰρημέ-
νω θεοφιλεῖ αὐτῆς μητροπολίτῃ, ἔπα-
σαν αὐτῷ ἡμῶν δότον ἐμμεν, καὶ ἐπιεί-
κην αὐτῷ κατὰ πάλιν πρὸς ἐπινοῦσαν ἱερῶσι
τάξιν, καὶ καθὼς εἶδον ἡμετέροις λόγοις
ἐδέξατο ἡ θεοφιλία σου, καὶ πούτοις
ἔξακολουθεῖν ἀμολήσῃ, ἐμμενά-
τω, μὴ τῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφορομένη.
ἐκ ἀγνοεῖ γὰρ, οὐτε μὲν ἐπέλαθε, ὡς γε-
λογησόμεθα, ὅτι ἔδοξα ἀδαμῆς οἰ-
κειᾶς ἐπισκοπῆς παρεκάλεισεν ἡμᾶς,
Concil. Tom. 19.

Sancta Synodus dixit: Vere
domine in omnibus concordat.

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Has literas fulciciens
Nacoliensis abscondit, & non
dedit eas metropolitano suo.
Ad hoc iterum scribit ad Na-
coliensem beatus Germanus.
Initium enim hæreseos ex illo
fuit.

* Theodorus Deo amabilis
diaconus, notarius & sceuo-
phylax venerabilium patriar-
chicorum oratoriorum, legit.

*Eiusdem patris nostri sanctæ
memoriæ Germani ad Con-
stantinum episcopum
Nacoliæ.*

IOANNES Deo amabilis Sy-
nadenſium metropolitanus
ſcripſit nobis, quod non tradidit
ſibi Deo amabilitas tua literas
noſtras: in quibus non medio-
criter ſuper te contriſtati ſu-
mus, eo quod poſtſuſueris, ut
liquet, & Dei * amorem, & de-
bitum membriſ Chriſti ab alter-
utris amorem pariter & hono-
rem. Huius rei gratia per præ-
ſentes literas noſtras præcipi-
mus Deo amabilitati tuæ, ut ſta-
tim per ſemetiſſam det prædi-
ctam epiſtolam noſtram prædi-
cto Deo amabili metropolitano
ſuo, & omnem ei honorem im-
pendat, & ſubiaceat ei ſecundū
ordinem qui condecet ſacerdo-
tes. & quemadmodum ſermo-
nes noſtros Deo amabilitas tua
ſuſcepit, & hos ſectari profeſſa
eſt, permaneat, non in ſenſu ſuo
abundans. Non enim ignorat,
nec obliuiſcitur, ut exiſtima-
mus, quia & pro abrenuntiando
epiſcopatu proprio nos rogauit,
R 1

* Gr. timo-
ram,